

آموزش خوش بینی

تأثیر آموزش خوش بینی از طریق نمایش فیلم بر کفایت اجتماعی دانش آموزان

چکیده

زمینه و هدف: خوش بینی، تمایل به انتخاب امیدوارانه ترین دیدگاه است و به یک آمادگی عاطفی و شناختی در خصوص اینکه چیزهای خوب در زندگی مهم تر از چیزهای بد است اشاره دارد. از طرفی دیگر، کفایت اجتماعی یکی از سازه های اصلی بهداشت روان است و به عنوان توانایی افراد برای عمل به شیوه سازگارانه متناسب با سن و توانایی شناختی تعریف می شود. توسعه کفایت اجتماعی به عنوان یکی از بهترین پیش بینی کننده های رفتاری، موفقیت علمی و اجتماعی، مشکلات عاطفی و رفتاری در زمان حال و آینده فرد در نظر گرفته می شود. هدف مطالعه تعیین تأثیر آموزش خوش بینی از طریق نمایش فیلم بر کفایت اجتماعی دانش آموزان پسر مدارس دبیرستان شهر شیراز بوده است.

مواد و روش ها: این مطالعه نیمه تجربی با نمونه ۲۴۰ نفری و گروه مداخله و کنترل انجام شد. محتوای آموزشی طی دو جلسه ارائه گردید و از روش های بحث گروهی و پرسش و پاسخ استفاده گردید. داده ها با استفاده از پرسشنامه کفایت اجتماعی فلنر جمع آوری شد و توسط نرم افزار SPSS ۱۹ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: تمام عامل های کفایت اجتماعی شامل مهارت رفتاری (۱۸۹/۳۵±۳۱/۰۹)، آمایه انگیزش و انتظارات (۳۳/۰۶±۸/۹۴)، مهارت شناختی (۱۵/۶۵±۳/۸۳) و مهارت هیجانی (۱۶/۵۸±۳/۷۸) در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل بعد از آموزش افزایش معناداری پیدا کرده بودند ($p < 0/001$).

نتیجه گیری: نتایج نشان دهنده تأثیر فیلم آموزشی خوش بینی بر عامل های کفایت اجتماعی بودند با توجه به مشکلاتی زیادی که دانش آموزان در این سن با آن مواجه هستند، آموزش خوش بینی از طریق عامل های کفایت اجتماعی بر جنبه های مختلف زندگی آن ها می تواند مؤثر باشد و روابط بین فردی و اجتماعی آن ها را تقویت کند.

کلیدواژه ها: آموزش خوش بینی، کفایت اجتماعی، نوجوان، دانش آموزان پسر.

◀ **استناد:** جعفری باغخیراتی ع، قهرمانی ل، کشاورزی س، کاوه مح. تأثیر آموزش خوش بینی از طریق نمایش فیلم بر کفایت اجتماعی دانش آموزان. فصلنامه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت ۱۳۹۳؛ ۱(۲): ۵۷-۶۴.

علیرضا جعفری باغ خیراتی^۱

لیلا قهرمانی^{۲*}

ساره کشاورزی^۲

محمدحسین کاوه^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش بهداشت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

* ۲. استادیار گروه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

۳. استادیار گروه اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

۴. دانشیار گروه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۲/۱۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۲/۲۱

OPTIMISM TRAINING

The Effect of Optimism Training Through Educational Movies on the Students' Social Competence

ABSTRACT

Background and objective: Optimism is defined as the tendency to choose the most hopeful view and an emotional and cognitive preparation regarding the superiority of good things over bad ones in life. Social competence is one of the main constructs of mental health and is defined as an individual's ability to act adaptively relative to one's age and cognitive ability. Development of social competence has been considered as one of the best predictors of behavior, academic achievement, and social, emotional, and behavioral problems both in present and future. The present study aimed to determine the effect of optimism training via educational movies on the students' social competence.

Methods: This quasi-experimental study aimed to determine the effectiveness of optimism educational movie on the social competence of male high-school students in Shiraz. In this study, 240 samples were divided into an intervention and a control group. The educational content was presented through group discussion and question and answer in two sessions. The data were collected using Flener's social competence questionnaire and were analyzed by the SPSS19 statistical software.

Results: There was a significant increase in all social competence factors, including behavioral skills (189.35 ± 31.09), motivation and expectations (33.06 ± 8.94), cognitive skills (15.65 ± 3.83), and emotional skills (16.58 ± 3.78), in the intervention group compared to the control group after the training ($p < 0.001$).

Conclusion: The results showed the effectiveness of optimism educational movie on social competence factors. Considering the high-school students' problems, optimism training via social competence factors can affect different aspects of their lives and strengthen their interpersonal and social relationships.

Keywords: Optimism training, Social competence, Adolescent, Male students.

► **Citation:** Jafari Baghkheirati A, Ghahremani L, Keshavarzi S & Kaveh MH. The effect of optimism training through educational movies on the students' social competence. *Journal of Health Education and Health Promotion* 2014; 2(1): 57-64.

Alireza Jafari Baghkheirati,¹
Leila Ghahremani,^{2*} Sareh
Keshavarzi³ & Mohammad
Hossein Kaveh⁴

1. MSc student in Health Education, Dept. of Health Education & Promotion, School of Health, Shiraz University of Medical Sciences (SUMS), Shiraz, Iran.

*2. Assistant Professor in Health Education, Dept. of Health Education & Promotion, School of Health, SUMS, Shiraz, Iran.

3. Assistant Professor, Dept. of epidemiology, School of Health, SUMS, Shiraz, Iran.

4. Associate Professor in Health Education, Dept. of Health Education & Promotion, School of Health, SUMS, Shiraz, Iran.

Received: 03/04/2014

Accepted: 11/04/2014

مقدمه

یکی از فراگیرترین بیماری‌های زمانه ما تفکر منفی است. تفکر منفی بیماری مهلکی است که ذهن، احساسات و جسم انسان را مبتلا می‌سازد. افکار منفی موجب تولید عصبیت، اضطراب، دشمنی، خشم و خستگی می‌شوند؛ برعکس افکار مثبت موجب امیدواری، آرامش، محبت و دلگرمی می‌شوند. اگر می‌خواهیم احساساتمان تغییر کند، کافی است افکارمان را تغییر دهیم تا احساسات ما به سرعت از آن تبعیت کند (۱). خوش‌بینی انتظار تعمیم‌یافته‌ای است که بر مبنای آن پیامدهای خوب در سراسر حیطه‌های مهم زندگی رخ می‌دهد. خوش‌بینی نه تنها انگیزه‌ای برای عمل کردن فراهم می‌کند، بلکه به رفتارهایی که عملکرد انطباقی دارند پاداش می‌دهد. از دید نظریه پردازان یادگیری، خوش‌بینی را می‌توان شیوه تفکری اکتسابی در نظر گرفت. سلیگمن معتقد است که افراد خوش‌بین، موانع، شکست‌ها و رویدادهای ناگوار را موقتی، مختص به موقعیت خاص و ناشی از علل بیرونی در نظر می‌گیرند (۲).

سبک تفکر خوش‌بینانه نوجوانان را در برابر خطرات سلامتی محافظت می‌کند و در برابر علائم افسردگی نیز مؤثر است. ترویج خوش‌بینی همراه با جنبه‌های دیگر روانی و عاطفی نقش مهمی در ارتقاء سلامت نوجوانان دارد و اگر در عوامل خطر و عوامل حمایتی و زمینه‌های اجتماعی نوجوانان مداخله کنیم، احتمال دارد که سلامت آن‌ها افزایش یابد (۳). نوجوانی دوره‌ای از تحول است که با تغییرات سریع فیزیولوژیکی، شناختی، هیجانی و رفتاری همراه است و به‌عنوان دوره آمادگی و کسب مهارت برای زندگی در بزرگسالی تعریف می‌شود. (۴). دوره نوجوانی یکی از بحرانی‌ترین دوران زندگی فرد به شمار می‌رود، سپری کردن موفقیت‌آمیز این دوره مستلزم داشتن کفایت اجتماعی و توانایی است؛ فقدان آن‌ها عامل اساسی ناسازگاری و مشکلات انطباقی است. کفایت اجتماعی ممکن است در سرتاسر دوران نوزادی، بچگی، نوجوانی و بزرگسالی رشد و پیشرفت کند؛ که این نتیجه برای ارزیابی صلاحیت‌های مناسب هر سنی با انتخاب مسائل مهم هر دوره برای رشد ضروری خواهد بود و ممکن است پژوهشگران برای ارزیابی رفتارهای مختلف هر دوره به آن نیاز داشته باشند (۵).

کفایت اجتماعی به‌عنوان توانایی افراد برای عمل به شیوه سازگارانه متناسب با سن و توانایی شناختی تعریف می‌شود

(۶). کفایت اجتماعی دربرگیرنده عواملی چون خودآگاهی، آگاهی اجتماعی، مدیریت خود، مهارت‌های ارتباطی و مسئولیت تصمیم‌گیری است. هسته مرکزی کفایت اجتماعی مهارت‌های ارتباطی است؛ زیرا از طریق مهارت‌های ارتباطی مؤلفه‌های دیگر کسب می‌شود (۷). در کفایت اجتماعی سه جنبه مهم وجود دارند: توانایی ایجاد روابط بین فردی سالم و مثبت و حل تعارضات، توسعه واضح هویت خود در جمع و یک گروه یا هویت جمعی (شامل هویت ملی) و گرایش به‌سوی شهروند مسئول و دلسوز (۸).

همچنین کفایت اجتماعی پایه و اساسی برای گسترش طیفی از پیامدهای مطلوب از قبیل اعتمادبه‌نفس، رفاه اجتماعی، کیفیت دوستی، مسئولیت‌پذیری جنسی، پذیرش توسط همسالان و شایستگی‌های کاری است (۹). توسعه کفایت اجتماعی به‌عنوان یکی از بهترین پیش‌بینی‌کننده‌های موفقیت تحصیلی و اجتماعی و انجام رفتار در حال حاضر و آینده در نظر گرفته می‌شود (۱۰). نقص در کفایت اجتماعی نقش عمده‌ای در سبب‌شناسی مسائل نوجوانان داشته و سبب می‌شود تا حد زیادی نسبت به فشارهای بیرونی و درونی آسیب‌پذیرتر شوند و مشکلات روانی، اجتماعی و رفتاری برای آن‌ها پدید آورد (۱۱). از طرفی دیگر، کمبود کفایت اجتماعی به‌صورت مشکلات رفتاری در نوجوانان بروز می‌کند (۱۲). کفایت اجتماعی، دانش‌آموزان را قادر به انتخاب رفتارهای مناسب در زمینه‌های مختلف برای تفسیر موثرانه این نشانه‌های اجتماعی در موقعیت‌های مختلف و پیش‌بینی پیامد رفتارها برای خود و دیگران می‌کند و همچنین احساس باارزش بودن و فرصت شرکت در اجتماع را به فرد می‌دهد و محیط‌های اجتماعی، خانواده، مدرسه و جامعه را شامل می‌شوند (۱۳، ۱۴).

نتایج کارول و همکاران نشان داد بین سطوح پایین کفایت اجتماعی و افسردگی و مشکلات رفتاری یک ارتباط قوی و مداوم وجود دارد (۱۵). همچنین نتایج دیگری نشان داده است که دانش‌آموزان دارای ناتوانی یادگیری در مقایسه با همسالان عادی خود دارای کفایت اجتماعی پایین‌تری هستند (۱۶). مطالعه ژانگ نشان داد که پایین بودن سطوح کفایت اجتماعی در سه ماه بعد از ورود کودک به مهدکودک باعث افزایش نزاع و کشمکش بین پدر و فرزند را در آخر سال ورود پیش‌بینی می‌کند. که این درگیری ممکن است در سال‌های بعدی هم ادامه پیدا کند. همچنین بین

کفایت اجتماعی با کشمکش پدر همبستگی غیرمستقیم و متوسطی وجود داشت که از لحاظ آماری هم معناداری بود (۱۷).

نتایج پژوهش واحدی و متقی‌آذر نشان داد که میزان رفتارهای پرخاشگرانه کودکان بعد از شرکت در دوره‌های آموزش کفایت اجتماعی به شدت کاهش و مهارت‌های کسب‌شده از طریق این کودکان به طور کامل به موقعیت‌های خانه و مهدکودک تعمیم‌یافته است. همچنین مشاهده شد که عملکرد تمامی آزمودنی‌ها بعد از دو ماه حفظ‌شده‌اند (۱۸).

بین سطوح پایین کفایت اجتماعی با افسردگی یک ارتباط مستقیم و قوی وجود دارد (۱۹، ۲۰). نتایج نشان می‌دهد مداخله برای بهبود کفایت اجتماعی و حمایت‌های اجتماعی به خصوص در جوانان با علائم افسردگی، بیماری افسردگی و علائم رفتاری باعث افزایش پیامدهای کارکردی آن‌ها می‌شود (۱۵).

دانش‌آموزان در دوره نوجوانی با مسائل عمده‌ای نظیر بحران هویت، منفی‌نگری، انحرافات اجتماعی، انحرافات جنسی، اختلالات عاطفی (افسردگی)، پرخاشگری، بزهکاری، اعتیاد، خودکشی، مشکلات خانوادگی و شغل مواجه هستند. بنابراین، برای جلوگیری از افزایش شیوع این عوامل در نوجوانان و افزایش توانایی آن‌ها ضروری است که نوجوانان در این دوران دارای کفایت اجتماعی لازم باشند (۲۱). علاوه بر این، آموزش مثبت‌اندیشی برای کودکان و نوجوانان به منظور تقویت و بهبود ارتباط مثبت با خود، دیگران، زندگی، افزایش عزت‌نفس و موفقیت تحصیلی بسیار مفید و سودمند خواهد بود (۲۲).

از آنجائی که ما در عصر فناوری روبه‌پیشرفت زندگی می‌کنیم، می‌بایست از ابزارهای سمعی و بصری موجود، کیفیت، توانایی و تأثیرگذاری آن‌ها بر یادگیری، آگاه باشیم. در طی دو دهه گذشته مراکز بهداشتی درمانی شروع به استفاده از فیلم‌های آموزشی برای افراد مختلف کرده‌اند (۲۳). تحقیقات نشان داده‌اند که حدود ۷۵٪ یادگیری در انسان از طریق حس بینایی صورت می‌گیرد درحالی‌که این کمیت برای حس شنوایی ۱۳٪، لامسه ۶٪ و دو حس بویایی و چشایی هر کدام ۳٪ است (۲۳، ۲۴). به‌وسیله فیلم‌های آموزشی، الگوسازی نقش مربوط به رفتارهای بهداشتی و نگرش‌ها و ارزش‌های مرتبط را می‌توان به‌طور قدرتمندی

ارائه نمود. همچنین فیلم‌های آموزشی وسایل خوبی برای بهبود بحث‌های گروهی هستند؛ زیرا موقعیت‌های واقعی زندگی را می‌توانند ثبت نمایند. از این تکنیک می‌توان به‌عنوان یک ابزار آموزشی استفاده نمود؛ زیرا کاربرد آن به‌عنوان یک ابزار نقدکننده رویدادهای زندگی می‌تواند موجب تأمین بازخورد مستقیم در مورد عملکردهای پیچیده مربوط به مهارت‌های بین فردی و روانی حرکتی گردد (۲۳).

همچنین به دلیل اهمیت مسئله و انجام نشدن مطالعاتی که تأثیر خوش‌بینی را بر کفایت اجتماعی دانش‌آموزان موردبررسی قرار دهد، برای به‌دست‌آوردن نتایج کامل و دقیق در این زمینه نیاز به انجام تحقیقات بیشتری می‌باشد تا بتوان برنامه‌های دقیق و مؤثرتری برای دانش‌آموزان طراحی و اجرا کرد. لذا پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر آموزش خوش‌بینی از طریق نمایش فیلم بر کفایت اجتماعی دانش‌آموزان اول دبیرستان شهر شیراز انجام‌شد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش یک مطالعه نیمه‌تجربی است که به‌منظور تعیین تأثیر فیلم آموزشی خوش‌بینی بر میزان کفایت اجتماعی دانش‌آموزان پسر مدارس دبیرستان شهر شیراز در سال ۱۳۹۲ انجام شد.

نمونه‌گیری به صورت تصادفی چندمرحله‌ای انجام شد. به این صورت که از بین ۴ ناحیه آموزشی ۲ تا از این نواحی به‌عنوان خوشه در نظر گرفته شد؛ از بین ناحیه ۱ و ۲ یک ناحیه و از بین ناحیه ۳ و ۴ هم یک ناحیه انتخاب شدند. این انتخاب به این دلیل بود که این نواحی از لحاظ اجتماعی، اقتصادی و ... تقریباً شبیه به همدیگر بودند. لذا یکی از آن‌ها وارد مطالعه شد و سپس از بین دبیرستان‌های پسرانه هر ناحیه آموزشی ۴ مدرسه و در مجموع از دو ناحیه ۸ مدرسه به‌صورت تصادفی انتخاب شدند. از دانش‌آموزان پایه اول در هر منطقه دو مدرسه به‌عنوان گروه مداخله و دو مدرسه به‌عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شدند. از هر مدرسه هم یک کلاس به‌صورت تصادفی ساده انتخاب و وارد مطالعه شد. لازم به ذکر است که واحد تصادفی‌سازی در دو گروه بر اساس مدرسه موجود بود تا از تبادل اطلاعات بین دو گروه مداخله و کنترل جلوگیری شود. همچنین به افراد موردپژوهش درزمینهٔ چگونگی انجام مطالعه و

محرمانه بودن اطلاعات و هم‌چنین اهداف پژوهش اطلاعات لازم داده شد و افراد با تمایل شخصی وارد مطالعه شدند. حجم نمونه بر اساس مطالعات قبلی، که در این زمینه صورت گرفته بود، و بر اساس فرمول اختلاف میانگین، در دو گروه مستقل با در نظر گرفتن اختلاف میانگین در دو گروه برابر با ۴/۶ و انحراف معیار در دو گروه برابر ۸/۳۹ و ۱۴/۱۶ و سطح اطمینان ۰/۹۵ و توان ۰/۸۰ در هر گروه ۱۰۰ نفر تعیین گردید. با در نظر گرفتن نرخ ریزش ۲۰٪ در هر گروه (گروه مداخله و گروه کنترل) حداقل ۱۲۰ نفر و در مجموع ۲۴۰ نفر تعیین گردید (۱۸).

$$n = \frac{2\delta^2(Z_{1-\alpha/2} + Z_{1-\beta})^2}{(\mu_1 - \mu_2)^2}$$

ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه کفایت اجتماعی فلنر بود. این پرسشنامه از ۴ عامل تشکیل شده بود: عامل مهارت‌های رفتاری (۳۴ گویه، طیف نمره‌دهی ۳-۳۴)، عامل آمایه‌های انگیزش و انتظارات (۷ گویه، طیف نمره‌دهی ۷-۴۹)، عامل مهارت‌های شناختی (۳ گویه، طیف نمره‌دهی ۳-۲۱) و عامل کفایت هیجانی (۳ گویه، طیف نمره‌دهی ۳-۲۱). در کل پرسشنامه ۴۷ گویه داشت. کسب نمره بالا نشان‌دهنده بالابودن کفایت اجتماعی و برعکس در دانش‌آموزان می‌باشد. مقیاس پاسخ‌دهی برای این ۴ عامل از نوع لیکرت ۷ سطحی (کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم) با نمره‌دهی ۱ تا ۷ بود. نمره‌دهی به سؤالات ۳، ۶، ۸، ۹، ۱۱، ۱۲، ۱۵، ۱۶، ۲۱، ۲۵، ۲۶، ۲۸، ۳۲، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۴۳، ۴۴، ۴۵ (از کاملاً موافقم=۱ تا کاملاً مخالفم=۷) بود. در بقیه سؤالات برعکس (کاملاً موافقم=۷، کاملاً مخالفم=۱) نمره‌دهی داده شد. ضریب پایایی و آلفای کرونباخ این پرسشنامه به ترتیب برابر ۰/۸۹ و ۰/۸۸ گزارش شده‌اند که نشان‌دهنده پایایی قابل قبول پرسشنامه حاضر است (۱۶). در ابتدا فیلم آموزش خوش‌بینی به صورت گروهی و طی دو جلسه ارائه گردید. در پایان نمایش فیلم توضیحات لازم ارائه و از روش پرسش و پاسخ و بحث گروهی استفاده شد. اطلاعات از طریق تکمیل این پرسشنامه به صورت خودگزارش‌دهی و در دو نوبت قبل از مداخله و یک ماه بعد از پایان آموزش جمع‌آوری شدند. داده‌ها در نرم‌افزار SPSS ۱۹ با استفاده از روش‌های توصیفی

(میانگین، انحراف معیار، فراوانی درصد) و استنباطی (آزمون تی زوج و تی مستقل، کای اسکور) تجزیه و تحلیل شدند. آزمون تی زوجی برای مقایسه میانگین نمرات عامل‌های پرسشنامه کفایت اجتماعی در دو گروه مداخله و کنترل، قبل و بعد از مداخله و آزمون تی مستقل برای مقایسه میانگین تغییرات نمرات عامل‌های مختلف کفایت اجتماعی از قبل تا بعد از مداخله در دو گروه استفاده شد. سطح معناداری در تمامی آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. قابل ذکر است به دلیل نبودن مطالعات مشابه از مطالعاتی که نزدیک به مطالعه حاضر انجام شده‌اند، برای مقایسه نتایج استفاده گردید.

یافته‌ها

در این مطالعه میانگین سنی دانش‌آموزان در گروه کنترل ۱۵/۰۴±۰/۶۸ و گروه مداخله ۱۴/۶۴±۰/۵۷ بود. سایر اطلاعات جمعیت‌شناختی در جدول ۱ مشاهده می‌شوند.

جدول ۱. مقایسه توزیع فراوانی متغیرهای جمعیت‌شناختی به تفکیک گروه کنترل و مداخله

مداخله		کنترل		گروه متغیر	
		درصد	فراوانی		
۵۴/۱	۵۵	۶۱/۳	۶۲	زیر کاردانی	سطح سواد پدران
۴۵/۹	۴۵	۳۸/۷	۳۸	کاردانی به بالا	
۶۶/۳	۶۷	۴۶/۲	۶۶	زیر کاردانی	سطح سواد مادران
۳۳/۷	۳۳	۳۵/۸	۳۴	کاردانی به بالا	
۴۰/۸	۴۰	۳۸/۱	۳۷	آزاد	شغل پدران
۵۹/۲	۶۰	۶۱/۹	۶۳	اداری	
۸۵/۵	۸۳	۸۲/۵	۸۰	خانه‌داری	شغل مادران
۱۵/۵	۱۳	۱۷/۵	۱۸	اداری	

بر اساس آزمون کای اسکور، این توزیع‌ها در گروه مداخله و کنترل قبل از مداخله، تفاوت آماری معناداری با یکدیگر نداشتند (جدول ۱).

جدول ۲. مقایسه میانگین نمرات عامل‌های پرسشنامه کفایت اجتماعی در دو گروه مداخله و کنترل، قبل و بعد از مداخله

سطح معناداری*	مقدار آماره t	پس آزمون SD±Mean	پیش آزمون SD± Mean	گروه متغیر	
۰/۰۲۱	-۲/۳۴۲	۱۸۹/۳۵±۳۱/۰۹	۱۸۳/۵۳±۲۵/۰۶	مداخله	مهارت رفتاری
< ۰/۰۰۱	۵/۲۰۵	۱۴۶/۰۹±۵۵/۷۳	۱۷۴/۳۶±۲۵/۴۳	کنترل	
۰/۰۴۹	-۱/۹۹۴	۳۳/۰۶±۸/۹۴	۳۱/۵۲±۶/۹۱	مداخله	آمایه انگیزش و انتظارات
< ۰/۰۰۱	۴/۱۳۳	۲۵/۳۹±۱۰/۷۱	۲۹/۷۱±۸/۲۶	کنترل	
۰/۰۴۳	-۲/۰۴۶	۱۵/۶۵±۳/۸۳	۱۴/۸۳±۳/۹۷	مداخله	مهارت شناختی
< ۰/۰۰۱	۴/۶۰۵	۱۲/۵۵±۵/۶۱	۱۵/۵۱±۳/۹۴	کنترل	
۰/۰۰۱	-۳/۳۳۲	۱۶/۵۸±۳/۷۸	۱۵/۳۶±۴/۳۵	مداخله	مهارت هیجانی
۰/۰۱	۲/۶۲۵	۱۳/۷۱±۵/۹۳	۱۵/۵۷±۴/۱۲	کنترل	

* آزمون تی مستقل

جدول ۳. مقایسه میانگین تغییرات نمرات عامل‌های مختلف کفایت اجتماعی از قبل تا بعد از مداخله در دو گروه

سطح معناداری*	مقدار آماره t	کنترل SD±Mean	مداخله SD±Mean	گروه متغیر
< ۰/۰۰۱	-۵/۷	-۲۸/۲۷±۵۴/۰۴	۵/۸۱±۲۴/۵۸	مهارت رفتاری
< ۰/۰۰۱	-۴/۵	-۴/۳۲±۱۰/۴۰	۱/۵۴±۷/۶۴	آمایه انگیزش و انتظارات
< ۰/۰۰۱	-۴/۹۹	-۲/۹۵±۶/۳۹	۰/۸۱±۳/۹۴	مهارت شناختی
< ۰/۰۰۱	-۳/۸۵	-۱/۸۵±۷/۰۴	۱/۲۱±۳/۶۰	مهارت هیجانی

* آزمون تی مستقل

و مهارت هیجانی در مرحله پس‌آزمون نسبت به پیش‌آزمون در گروه مداخله افزایش پیدا کرده بود؛ که از لحاظ آماری هم معنادار است. نتایج این مطالعه نشان داد که بعد از نمایش فیلم برای گروه مداخله میانگین نمرات آن‌ها افزایش پیدا کرده و خوش‌بینی می‌تواند باعث افزایش کفایت اجتماعی دانش‌آموزان و در نتیجه باعث تأثیرگذاری در روند تحصیلی، اجتماعی و خانوادگی آن‌ها شود. نوجوانان در این دوره تحت تأثیر افکار منفی زیادی قرار دارند و دائماً در حال مقایسه خود با دوستان و دیگران هستند و بیشتر به کمبودهای خود توجه می‌کنند تا توانایی‌های مثبت خود. این تفکرات منفی بر روحیه، انگیزش و سایر جنبه‌های مهم زندگی آن‌ها تأثیر منفی خواهد گذاشت. در نتیجه لازم است تا در این دوران با طراحی و انجام برنامه‌های آموزشی مناسب، دیدگاه آن‌ها به زندگی را در جهت مثبت تغییر

همان‌طور که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد، میانگین نمرات تمام ابعاد در گروه مداخله در مرحله پس‌آزمون نسبت به پیش‌آزمون افزایش پیدا کرده است و از لحاظ آماری هم معنادار می‌باشد. همچنین میانگین تغییرات نمرات ابعاد مختلف کفایت اجتماعی (مهارت رفتاری، آمایه انگیزش و انتظارات، مهارت شناختی، مهارت هیجانی) پس از انجام آموزش در گروه مداخله به‌طور قابل‌توجهی بیشتر از گروه کنترل بود که این افزایش در همه سازه‌ها از لحاظ آماری معنادار است ($p < ۰/۰۰۱$) (جدول ۳).

بحث

میانگین نمرات تمام ابعاد مختلف کفایت اجتماعی شامل مهارت رفتاری، آمایه انگیزش و انتظارات، مهارت شناختی

داده و از بار مشکلات آن‌ها بکاهیم.

نتایج مطالعه بنی‌اسدی و باقری نشان داد بین دانش ارتباط غیرکلامی با کفایت اجتماعی ارتباط مستقیم و معناداری وجود دارد (۷). کاظمی و همکاران در مطالعه خود نشان داد آموزش مهارت‌های زندگی باعث افزایش کفایت اجتماعی دانش‌آموزان مبتلا به اختلال ریاضی می‌شود (۲۵). در مطالعه یاراحمدی (۲۶) و کاظمی و همکاران (۲۵) نتایج مشابه به دست آمد و نمره تمام سازه‌ها در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون افزایش پیدا کرده بود. در مطالعه معتمدی و همکاران تمام عامل‌ها به جز عامل مهارت‌های هیجانی در گروه مداخله در مرحله پس‌آزمون نسبت به پیش‌آزمون افزایش پیدا کرده بودند و در گروه کنترل تمام عامل‌ها به جز عامل مهارت‌های انگیزشی، که افزایش پیدا کرده بود، در مرحله پس‌آزمون کاهش پیدا کرده بودند (۲۱). در پژوهش حاضر، اختلاف میانگین نمرات ابعاد مختلف کفایت اجتماعی پس از انجام آموزش در گروه مداخله که فیلم آموزشی دیده بودند، به طور قابل توجهی بیشتر از گروه کنترل بود. این افزایش در همه سازه‌ها از لحاظ آماری معنادار بودند. در مطالعه معتمدی اختلاف میانگین تمام عامل‌ها در گروه مداخله و کنترل به جز عامل شناختی، معنادار بوده است (۲۱). نتایج به دست آمده از پژوهش جرمی، نشان داد سبک‌های شوخ طبعی و ویژگی‌های شادی با حوزه‌های مختلفی از کفایت اجتماعی ارتباط مثبت و سبک‌های شوخ طبعی منفی و خصوصیات بدخلقی با کفایت اجتماعی ارتباط منفی دارند (۲۷).

با نهاده کردن آموزش مهارت‌های زندگی از طریق آموزش کفایت اجتماعی در مدارس می‌توان فعالیت‌های تحصیلی دانش‌آموزان را تقویت کرد و احتمال مواجهه نوجوانان با تجربه‌های منفی نظیر خشونت و فرار از منزل و خودکشی را کاهش داد. در نتیجه، کفایت اجتماعی می‌تواند سبب تقویت عواملی شود که نوجوانان را از تجربیات منفی محافظت می‌کند (۲۱).

در کل، نتایج این مطالعه نشان‌دهنده این حقیقت است که نمایش فیلم آموزش خوش‌بینی باعث افزایش میانگین نمرات عامل مهارت‌های شناختی (شامل خزانه اطلاعات و مهارت‌های پردازش و کسب اطلاعات، توانایی تصمیم‌گیری، باورهای کارآمد و ناکارآمد و سبک‌های اسنادی)، عامل مهارت‌های رفتاری (شامل مذاکره، ایفای نقش، ابراز وجود،

مهارت‌های محاوره‌ای برای شروع و تداوم تعامل‌های اجتماعی، مهارت‌های فراگیری و یادگیری رفتار دوستانه با دیگران)، عامل مهارت‌های هیجانی و عاطفی (شامل برقراری روابط مثبت با دیگران، ایجاد و گسترش اعتماد و روابط حمایتی دو جانبه، شناسایی و پاسخ‌دهی مناسب به علائم هیجانی در تعامل‌های اجتماعی یا مدیریت استرس) و عامل مهارت‌های انگیزشی (شامل ساختار ارزشمند فرد، سطح رشد اخلاقی، احساس اثربخشی و کنترل فرد و احساس خودکارآمدی) شده و به موازات افزایش نمرات این زیر سازه‌ها دانش‌آموزان از جنبه‌های مختلف ذکر شده توانا شده و این افزایش می‌تواند آن‌ها را در مسیر پیشرفت تحصیلی کمک کرده و موجب ارتقاء روابط اجتماعی، ارتباط با دوستان و والدین در آن‌ها شود. همچنین می‌تواند دیدگاه آن‌ها را به زندگی و دنیا در جهت مثبت تغییر دهد و آن‌ها را به نیروهای فعال و مفیدی برای خود و جامعه تبدیل کند.

سیاسگزاری

این پژوهش با حمایت معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز و با حمایت مالی این دانشگاه انجام شده است. بدین وسیله از تمامی دانش‌آموزان که در این پژوهش شرکت کردند و همچنین سازمان آموزش و پرورش و تمامی مدیران دبیرستان‌های مربوطه که همکاری لازم را انجام دادند تشکر و قدردانی می‌نماییم.

References

1. Khodayarifard M. The application positive thinking in psychotherapy with emphasizing to the Islamic Perspective. *Psychology & Education* 2000;5(1):140-64. Persian.
2. Bahadori Khosroshahi J, Hashemi Nosrat Abad T. The relationship between social anxiety, optimism and self-efficacy with psychological well-being in students. *Urmia Medical Journal* 2012;23(2):115-22. Persian.
3. Patton GC, Tollit MM, Romaniuk H, Spence SH, Sheffield J, Sawyer MG. A prospective study of the effects of optimism on adolescent health risks. *Pediatrics* 2011;127(2):308-16.
4. Yarahmadian N. Improving individual social abilities and general health of adolescents through enhancement of social competence. *Journal of Behavioral Sciences* 2012;6(3):279-

17. Zhang X. Bidirectional longitudinal relations between father-child relationships and Chinese children's social competence during early childhood. *Early Childhood Research Quarterly*. 2013;28(1):83-93.
18. Vahedi S, Fathiazar S. The effect of social competence training on decreasing in aggression pre-school boys *The Quarterly Journal of Fundamentals of Mental Health* 2006;8(31,32):131-40. Persian.
19. McCauley E, Myers K, Mitchell J, Calderon R, Schloredt K, Treder R. Depression in young people: initial presentation and clinical course. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry* 1993;32(4):714-22.
20. Cole DA, Martin JM, Powers B, Truglio R. Modeling causal relations between academic and social competence and depression: a multitrait-multimethod longitudinal study of children. *Journal of Abnormal Psychology & Education* 1996;105(2):258-70.
21. Motamed SH, Hajbabaei H, Biglarian A, Fallah Sloklahei M. Effective problem-solving skills training to increase social competence among adolescent girls. *Social Research* 2012;14(14):18-29. Persian.
22. Barkhory H, Refahi J, Farahbakhsh K. Effectiveness of positive thinking skills training to group approach to the progress motivation, self-esteem and happiness high school students. *Quarterly Journal of New Approaches in Educational Administration* 2009;2(5):131-44. Persian.
23. Saffari M, Pakpour A, Shojaeizadeh D, Sanaeinasab H. Educational technology in health field. Tehran: Asaresobhan; 2011: p. 182-96. Persian.
24. baghianimoghadam M. Educational Technology Tehran: Asaresobhan; 2006. 66-70 p. Persian.
25. Kazemi R, Momeni S, Kiamarsi A. The Effectiveness of life skills training on the social competence of students with dyscalculia *Journal of Learning Disabilities* 2011;1(1):94-108. Persian.
26. Yarahmadiyan N. Improving individual social abilities and general health of adolescents through enhancement of social competence. *Journal of Behavioral Sciences* 2012;6(3):279-88. Persian.
27. Yip JA, Martin RA. Sense of humor, emotional intelligence, and social competence. *Journal of Research in Personality* 2006;40(6):1202-8.
28. Persian.
5. Renk K, Phares V. Cross-informant ratings of social competence in children and adolescents. *Clinical Psychology Review* 2004;24(2):239-54.
6. John K. Measuring children's social functioning. *Child Adol Ment Health* 2001;6:181-8.
7. Baniasad H, Bagheri M. Knowledge of non-verbal communication and social competence. *Thought & Behavior in Clinical Psychology* 2011;5(20):43-50. Persian.
8. Ma HK. Social competence as a positive youth development construct: a conceptual review. *The Scientific World Journal* 2012;2012:287-472. <http://dx.doi.org/10.1100/2012/287472>
9. Cheung CK, Lee TY. Improving social competence through character education. *Evaluation and Program Planning* 2010;33(3):255-63.
10. Rantanen K, Eriksson K, Nieminen P. Social competence in children with epilepsy--a review. *Epilepsy & Behavior: E&B* 2012;24(3):295-303.
11. Botvin GJ, Griffin KW. Life skills training as a primary prevention approach for adolescent drug abuse and other problem behaviors. *International Journal of Emergency Mental Health* 2002;4(1):41-8.
12. Kim E, Guo Y, Koh C, Cain KC. Korean immigrant discipline and children's social competence and behavior problems. *Journal of Pediatric Nursing* 2010;25(6):490-9.
13. Westling E, Andrews JA, Peterson M. Gender differences in pubertal timing, social competence, and cigarette use: a test of the early maturation hypothesis. *The Journal of adolescent health: official publication of the Society for Adolescent Medicine* 2012;51(2):150-5.
14. Seyedamini B, Malek A, Ebrahimi Mamaghani M. Level of activity, social and school competency in obese and overweight girls of elementary schools in Tabriz city. *Iran Journal of Nursing* 2011;24(69):37-41. Persian.
15. Rockhill CM, Vander Stoep A, McCauley E, Katon WJ. Social competence and social support as mediators between comorbid depressive and conduct problems and functional outcomes in middle school children. *Journal of Adolescence* 2009;32(3):535-53.
16. Abolghasemi A, Rezaee H, Narimani M, Zahed Babolan Z. A comparison of social competence and its components in students with learning disability and students with low, average and high academic achievement *Journal of Learning Disabilities* 2011;1(1):6-23. Persian.